

Per Mireia Freixa

Marian Burguès (1851-1932) és el pare de la moderna escola de ceràmica catalana. El seu pare, Marià Burguès Soldevila era un terrisser originari de Parets que es va instal·lar a Sabadell atret per la tradició del seus obradors de ceràmica. Marian era el fill del gran i com tal estava cridat a seguir el taller familiar. Completà el seu aprenentatge a Mataró i més tard a Tuïr i a Portugal. Al costat del Burguès ceramista, sempre hem situat al personatge lliure pensador que es van convertir en l'ànima de múltiples empreses que tenien amb un fort contingut ideològic d'esquerres. Pels seus contacte amb Valentí Almirall conegué al dibuixant, també de fortes conviccions lliberals, Josep Lluís Pellicer que influí molt directament en la seva primera producció, i a través d'aquest darrer va entrar en contacte amb el crític francmaçó. Salvador Sanpere i Miquel un dels que defensava, aleshores, a Catalunya la necessitat de promoure una renovació en les indústries artístiques.

Les empreses engegades per Burguès gaudiren d'una forta expansió en els anys del modernisme, època en la que s'inscriu la peça que comentem. A mitjans de la dècada de 1890 va voler donar un gir a l'empresa i, seguint les corrents que buscaven la integració de l'art i la indústria, va endegar una nova firma, el Faiança Català -faiança, fent al·lusió al producte ceràmic de qualitat i català per evidenciar les seves idees catalanistes. Per comercialitzar la producció, l'any 1897, va obrir una botiga a Sabadell i, l'any 1901 a Barcelona amb la col·laboració del seu nebot Santiago Segura. La fàbrica va fer fallida, l'any 1903, Segura va continuar el negoci a Barcelona, però Burguès arruïnat, va marxar a la Bisbal i no tornà a Sabadell fins l'any 1919.

El plafó que analitzem ha de datar-se entre 1896 i 1903 per la marca amb forma d'àmfora que utilitzava com a empremta de fàbrica aquells anys. Es tracta d'un plafó decoratiu de gran espectacularitat malgrat que li manquen algunes peces. El motiu decoratiu central és un gran paó reial damunt una branca dins del gust de l'esteticisme que va introduir a Catalunya Apelles Mestres. Una banda de flors també estilitzades, circumda el conjunt. En el revers de les rajoles, apareix la marca de l'empresa Peris d'Ona a la província de Castelló, empresa amb la que col·laborava Burguès en aquells anys.